

ที่ กค ๑๐๐๘/๒๐๖๖

กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ ๖
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง รายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๖๕

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. ภาพถ่ายหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๔๔๔๘

ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓

๓. ภาพถ่ายหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผนง.(๐๒) ๓๖/๒๕๖๖

ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง รายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๖๕ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ได้เสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๓) ที่บัญญัติว่า “เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรี” และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ในด้าน (๒) การสร้างรายได้และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) กำกับกับการบริหารราชการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ รับทราบผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีครั้งหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ กนง. ประเมินภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มของประเทศ และรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีเป็นรายไตรมาส เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรวดเร็วยิ่งขึ้น (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) จึงจำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๖๕

๒. สารสำคัญ

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ ธปท.ผนง.(๐๒) ๓๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ เสนอรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๖๕ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) โดยรายงานดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ เศรษฐกิจโลก

๑) เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ ๒.๙ ร้อยละ ๒.๕ และร้อยละ ๓.๑ ในปี ๒๕๖๕ ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ ตามลำดับ โดยการขยายตัวที่ชะลอลงในปี ๒๕๖๖ เป็นผลจากอุปสงค์โลกที่ถูกกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงเศรษฐกิจจีนที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากการบังคับใช้มาตรการ Zero-COVID สำหรับปี ๒๕๖๗ คาดว่าเศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น ภายหลังจากที่แรงกดดันต่อการบริโภคจากอัตราเงินเฟ้อที่สูงทยอยปรับลดลง

๒) อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลงตามราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่ทยอยลดลงตามอุปสงค์โลกที่ชะลอตัว อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ของประเทศเศรษฐกิจหลักในปี ๒๕๖๖ ยังคงสูงกว่ากรอบเป้าหมาย ส่งผลให้นโยบายการเงินของประเทศส่วนใหญ่จึงยังเข้มงวดเพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูง

๒.๒ เศรษฐกิจไทย

๑) เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ ๓.๒ ร้อยละ ๓.๗ และร้อยละ ๓.๙ ในปี ๒๕๖๕ ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ ตามลำดับ จากภาคการท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวอย่างชัดเจน รวมถึงการบริโภคภาคเอกชนที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง เนื่องจากได้รับแรงสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคบริการ รวมถึงการจ้างงานและรายได้แรงงานที่ปรับตัวขึ้นและกระจายตัวมากขึ้น โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องอยู่ที่ ๑๐.๕ ล้านคน ๒๒ ล้านคน และ ๓๑.๕ ล้านคน ในปี ๒๕๖๕ ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ ตามลำดับ โดยในภาพรวม ภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนจะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระยะต่อไป และช่วยลดทอนผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

๒) การบริโภคภาคเอกชนในปี ๒๕๖๕ มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๖.๑ โดยขยายตัวสูงกว่าประมาณการเดิมในเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๕.๖ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคบริการสำหรับการบริโภคภาคเอกชนในปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ ๓.๔ และร้อยละ ๓.๒ ตามลำดับ สอดคล้องกับรายได้แรงงานที่มีแนวโน้มปรับตัวขึ้นและอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง ซึ่งส่งผลให้กำลังซื้อของภาคครัวเรือนมีแนวโน้มปรับตัวขึ้นในระยะต่อไป

๓) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยในปี ๒๕๖๕ มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๗.๔ โดยขยายตัวชะลอลงจากประมาณการเดิมในเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๘.๒ ซึ่งเป็นผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และปัจจัยบวกชั่วคราวทยอยหมดลง เช่น การยกเลิกมาตรการจำกัดการส่งออกสินค้าบางประเภทของประเทศอินโดนีเซียและอินเดีย เป็นต้น สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าในปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากปัจจัยด้านปริมาณ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๐ ขยายตัวต่ำกว่าประมาณการเดิมในเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๑.๑ และประมาณการมูลค่าการส่งออกในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ร้อยละ ๒.๖

๔) อัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๖.๓ และร้อยละ ๓.๐ ในปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ ตามลำดับ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๖ ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิมในเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๒.๖ จากการปรับขึ้นค่าไฟฟ้าตามต้นทุนที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ กนง. ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบและสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่ปรับลดลงจากอุปสงค์โลกที่ชะลอตัว โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๒.๑

๒.๓ ภาวะการเงิน

๑) ภาวะการเงินโดยรวมยังผ่อนคลาย โดยอัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นมีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ในขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวมีแนวโน้มปรับลดลงสอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐอเมริกา โดยการปรับลดลงดังกล่าวเป็นผลจากการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐอเมริกอาจชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะต่อไป สำหรับด้านปริมาณสินเชื่อและการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

๒) ในช่วง ๒ เดือนแรกของไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕ ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๗.๑๒ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งอ่อนค่าลงร้อยละ ๒ จากค่าเฉลี่ยไตรมาสก่อน ตามการเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา เพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทกลับมาแข็งค่าขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ หลังจากตลาดคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐอเมริกอาจชะลอการเร่งขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อเริ่มมีแนวโน้มชะลอลง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้

ตลาดการเงินเข้าสู่ภาวะเปิดรับความเสี่ยง (Risk-On Sentiment) ขณะที่เงินทุนเคลื่อนย้ายยังไหลเข้าสู่ทุก
ทั้งในตลาดตราสารหนี้และตลาดตราสารทุน โดยมีแนวโน้มไหลเข้าเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ ๔ หลังตลาดเข้าสู่
Risk-On Sentiment

๓) การดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลัก
มีผลทำให้ต้นทุนกู้ยืมต่างประเทศปรับสูงขึ้น และค่าเงินบาทที่เคลื่อนไหวผันผวนอาจส่งผลกระทบต่อการกู้ยืมหนี้
ต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม กนง. ประเมินว่าภาคธุรกิจไทยได้รับผลกระทบจากความผันผวนและภาวะตึงตัว
ของตลาดการเงินโลกในปริมาณจำกัด เนื่องจากภาคธุรกิจไทยมีการกู้ยืมต่างประเทศเพียงร้อยละ ๒๐
ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำและครึ่งหนึ่งเป็นหนี้ระยะสั้น

๒.๔ การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕

๑) ในการประชุมวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ กนง. มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ขึ้น
อัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ ๐.๒๕ ต่อปี จากร้อยละ ๑.๐๐ เป็นร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจไทย
มีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนจะยังเป็นแรงส่งสำคัญของเศรษฐกิจ
ในระยะต่อไปและช่วยลดทอนผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

๒) ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ อย่างไรก็ตาม ฐานะทางการเงินของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และภาคครัวเรือนบางส่วน
ยังมีความเปราะบางและอ่อนไหวต่อค่าครองชีพและภาระหนี้ที่สูงขึ้น โดยการฟื้นตัวของรายได้และการปรับ
โครงสร้างหนี้ที่ยั่งยืนจะช่วยลดความเปราะบางดังกล่าว นอกจากนี้ กนง. เห็นว่าการทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย
นโยบายควบคู่กับการดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่องจะช่วยเอื้อต่อการฟื้นตัวของกลุ่มเปราะบางดังกล่าว

๓) กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังคงมี
ความเสี่ยงจากเงินเฟ้อที่ต้องติดตาม โดยเฉพาะการส่งผ่านต้นทุนที่อาจเพิ่มขึ้นและการปรับราคาลงงาน
ในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอน ดังนั้น กนง. จึงเห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเข้าสู่ระดับ
ที่เหมาะสมกับการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพในระยะยาวอย่างค่อยเป็นค่อยไป และในกรณี
ที่แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้าเปลี่ยนไปจากที่ประเมินไว้ กนง. พร้อมที่จะปรับขนาดและเงื่อนไข
ของการขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายให้เหมาะสมต่อไป

๓. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น จึงเห็นควร
เสนอคณะรัฐมนตรีทราบรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕ ตามที่ กนง. เสนอมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๒๓๒ โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๖๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dissayarinc@fpo.go.th